

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 23. októbra 2013 *

„Dizajn Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Zapísané dizajny Spoločenstva predstavujúce šálku a podšálku s ryhami a hlboký tanier s ryhami — Dôvod výmazu — Neoprávnené používanie diela chráneného právnou úpravou autorského práva členského štátu — Článok 25 ods. 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 6/2002“

Vo veciach T-566/11 a T-567/11,

Viejo Valle, SA, so sídlom v L'Ollerii (Španielsko), v zastúpení: I. Temiño Cenicerós, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: V. Melgar, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom:

Établissements Coquet, so sídlom v Saint-Léonard-de-Noblat (Francúzsko), v zastúpení: C. Bouchenard, advokát,

ktorých predmetom sú žaloby podané proti rozhodnutiam tretieho odvolacieho senátu ÚHVT z 29. júla 2011 (veci R 1054/2010-3 a R 1055/2010-3), týkajúcim sa konaní o vyhlásenie neplatnosti medzi Établissements Coquet a Viejo Valle, SA,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood, sudcovia F. Dehousse (spravodajca) a J. Schwarcz,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žaloby podané do kancelárie Všeobecného súdu 31. októbra 2011,

so zreteľom na vyjadrenia k žalobe, ktoré podal ÚHVT do kancelárie Všeobecného súdu 9. marca 2012,

so zreteľom na vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania podané do kancelárie Všeobecného súdu 16. februára 2012,

* Jazyk konania: španielčina.

so zreteľom na žiadosť žalobkyne o spojenie vecí T-566/11 a T-567/11,

so zreteľom na pripomienky ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania k spojeniu vecí T-566/11 a T-567/11,

so zreteľom na nové pridelenie vecí druhej komore a určenie nového sudcu spravodajcu,

so zreteľom na rozhodnutia z 26. februára 2013, ktorými sa zamietajú návrhy na prerušenie konania podané žalobkyňou,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepodali návrh na nariadenie pojednávania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a že na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bolo rozhodnuté, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ¹ Žalobkyňa spoločnosť Viejo Valle, SA, je majiteľkou dizajnov Spoločenstva zapísaných pod číslami 384912-0001 a 384912-0009, ktorých prihlášky boli na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podané 9. augusta 2005 a uverejnené vo *Vestníku dizajnov Spoločenstva* 18. októbra 2005 (ďalej len „napadnuté dizajny“).

- 2 Napadnuté dizajny sa podľa znenia prihlášok dizajnu vzťahujú na kusy stolového riadu a sú znázornené takto:

— pokiaľ ide o dizajn Spoločenstva zapísaný pod číslom 384912-0001:

— pokiaľ ide o dizajn Spoločenstva zapísaný pod číslom 384912-0009:

- 3 Dňa 30. septembra 2008 vedľajší účastník konania Établissements Coquet podal na ÚHVT návrhy na

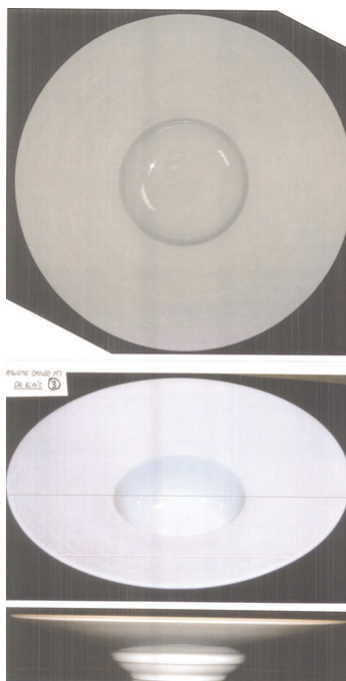
vyhlásenie neplatnosti napadnutých dizajnov. Tieto návrhy na vyhlásenie neplatnosti vychádzali z článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142).

- 4 Na podporu svojich návrhov na vyhlásenie neplatnosti proti napadnutým dizajnom vedľajší účastník konania poukázal na dva kusy stolového riadu, a to na šálku s podšálkou (pokiaľ ide o dizajn zapísaný pod číslom 384912-0001) a na hlboký tanier (pokiaľ ide o dizajn zapísaný pod číslom 384912-0009), patriace do jeho kolekcie „Hémisphère“, model „Satin“, v prípade ktorých sa vedľajší účastník konania domáhal ochrany na základe autorského práva v zmysle francúzskej právnej úpravy.

- 5 Vedľajší účastník konania pripojil k svojim návrhom na vyhlásenie neplatnosti tieto fotografie:
- pokiaľ ide o návrh na vyhlásenie neplatnosti dizajnu Spoločenstva zapísaného pod číslom 384912-0001:

- pokiaľ ide o návrh na vyhlásenie neplatnosti dizajnu Spoločenstva zapísaného pod číslom 384912-0009:

- 6 Rozhodnutiami zo 7. apríla 2010 zrušovacie oddelenie vyhlásilo neplatnosť napadnutých dizajnov na základe článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002.
- 7 Dňa 10. júna 2010 podala žalobkyňa na ÚHVT odvolanie proti rozhodnutiam zrušovacieho oddelenia.

- 8 Dvomi rozhodnutiami z 29. júla 2011 (veci R 1054/2010-3 a R 1055/2010-3) (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) tretí odvolací senát ÚHVT odvolanie žalobkyne zamietol.
- 9 Po prvé odvolací senát zastával názor, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého vedľajší účastník konania dostatočne neidentifikoval chránené dielo, a teda nesplnil podmienky článku 28 ods. 1) písm. b) bodu iii) nariadenia Komisie (ES) č. 2245/2002 z 21. októbra 2002, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 341, s. 28; Mim. vyd. 13/031, s. 14), je zjavne nedôvodné.
- 10 Po druhé odvolací senát zastával názor, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého vedľajší účastník konania nepredložil informácie preukazujúce, že je majiteľom autorského práva, nie je dôvodné.
- 11 Po tretie odvolací senát preskúmal tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého kusy stolového riadu, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník konania na podporu svojich návrhov na vyhlásenie neplatnosti, nemôžu byť chránené autorským právom, keďže sú výsledkom priemyselnej činnosti, ktorý môže byť chránený len právnou úpravou dizajnov.
- 12 Odvolací senát v prvom rade uviedol, že diela, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník konania, nie sú samotné kusy stolového riadu (šálka s podšálkou a hlboký tanier), ale ozdobné ryhy nachádzajúce sa na plochách týchto jednotlivých kusov. Vedľajší účastník konania vždy jasným spôsobom uvádzal, že žalobkyňa nevytýka používanie tvarov kusov stolového riadu, ale používanie zdobení nachádzajúceho sa na týchto kusoch stolového riadu, keďže toto zdobenie možno chrániť ako výsledok duševnej činnosti.
- 13 Odvolací senát v druhom rade uviedol, že vedľajší účastník konania preukázal, že priemyselný charakter diela, na ktorý poukazuje žalobkyňa, nie je dôvodom zamietnutia ochrany v zmysle autorského práva.
- 14 Dielo pozostáva zo zdobení kusov stolového riadu použitím motívu jemných, paralelných, sústredných, rovnako hustých, neprerušovaných rýh na všetkých vonkajších častiach šálky a na takmer celej vnútornej ploche podšálky a hlbokého taniera okrem stredového kruhu. Toto zdobenie umožňuje tieto kusy stolového riadu rozlíšiť a dáva im dostatočne originálny charakter na odôvodnenie ich právnej ochrany podľa francúzskeho práva.
- 15 Odvolací senát uviedol, že žalobkyňa neuviedla dôvody, pre ktoré sa na toto zdobenie nemôže vzťahovať autorské právo. Žalobkyňa poukázala na nedostatok „umeleckého“ charakteru, avšak to nie je relevantným kritériom. Poukazovala na nedostatok originality, v tejto súvislosti však nepredložila dôkaz.
- 16 Odvolací senát napokon dospel k záveru, že povrchová úprava kusov stolového riadu, na ktorú sa odvoláva vedľajší účastník konania, patrí do kategórie duševných výtvorov spôsobilých reflektovať osobnosť svojho autora a že je z tohto dôvodu chránená francúzskou právnou úpravou v oblasti autorského práva.
- 17 Po štvrté odvolací senát preskúmal tvrdenia žalobkyne o používaní chráneného diela v rámci systému Spoločenstva v oblasti dizajnov, pričom podľa týchto tvrdení jednak z porovnania kusov stolového riadu ako celku vyplývajú veľké odlišnosti medzi jeho časťami a jednak je potrebné tiež zohľadniť stupeň slobody pôvodu.
- 18 Odvolací senát uviedol, že tieto tvrdenia sa týkajú iného než uvádzaného dôvodu neplatnosti, a to dôvodu neplatnosti uvedeného v článku 6 nariadenia č. 6/2002. Na účely preskúmania dôvodu neplatnosti uvádzaného v prejednávacom prípade nebude potrebné porovnať kusy stolového riadu ako celok, ale len určiť, či v prípade napadnutých dizajnov ide o používanie diela chráneného autorským právom. Odlišnosti medzi týmito kusmi stolového riadu týkajúce sa tvarov nie sú relevantné. Naproti tomu sa za relevantné považuje to, že pokiaľ ide o napadnuté dizajny, možno si všimnúť v prvom rade

prítomnosť chráneného diela, teda ten istý model rýh, a v druhom rade skutočnosť, že tieto ryhy sa nachádzajú na rovnakých častiach kusov stolového riadu. Práve v súhrne týchto dvoch charakteristík sa prejavuje kreatívny obsah skoršieho diela, ktorý bol v prípade napadnutých dizajnov reprodukováný – alebo „používaný“ – bez povolenia.

19 Odvolací senát v dôsledku toho zamietol odvolanie žalobkyne.

Návrhy účastníkov konania

20 Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil prílohy pripojené k žalobám za prípustné,
- zrušil napadnuté rozhodnutia,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

21 ÚHVT v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil prílohy B 7 až B 14 pripojené k žalobe vo veci T-566/11 a prílohy B 7 až B 15 pripojené k žalobe vo veci T-567/11 za neprípustné,
- zamietol žaloby,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

22 Vedľajší účastník konania v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil prílohy B 7 až B 14 pripojené k žalobe vo veci T-566/11 a prílohy B 7 až B 17 pripojené k žalobe vo veci T-567/11 za neprípustné,
- zamietol žaloby,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

23 Vzhľadom na návrh na spojenie vecí na spoločné konanie predložený žalobkyňou a pripomienky ďalších účastníkov konania treba tieto veci spojiť na účely rozsudku podľa článku 50 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

24 Žalobkyňa uvádza rozličné dôvody a tvrdenia, ktoré možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

25 V rámci prvého žalobného dôvodu založeného na porušení článku 28 ods. 1 písm. b) bodu iii) nariadenia č. 2245/2002 žalobkyňa v podstate tvrdí, že vedľajší účastník konania nepredložil požadované informácie týkajúce sa chránených diel.

26 Žalobkyňa k tvrdeniam týkajúcim sa tohto prvého žalobného dôvodu pridáva tvrdenie, že autorské právo neexistuje z dôvodu skoršieho zverejnenia diel a z dôvodu, že týmto dielam chýba originalita.

- 27 V rámci druhého žalobného dôvodu založeného na porušení článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002 žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát zastával nesprávny názor, že obsahom napadnutých dizajnov bolo nepovolené používanie diel vedľajšieho účastníka konania.
- 28 Na úvod je potrebné rozhodnúť o prípustnosti a v prípade potreby o relevantnosti niektorých dokumentov, ktoré žalobkyňa predložila v prílohe k svojim žalobám a návrhom na prerušenie konania.

O prípustnosti a relevantnosti niektorých dokumentov predložených v prílohách k žalobám a návrhom na prerušenie konania

- 29 Žalobkyňa predložila prvýkrát Všeobecnému súdu dokumenty vychádzajúce z internetových stránok iných podnikov z odvetvia stolového riadu, múzeí, resp. novín (prílohy B 7 až B 14 k žalobe vo veci T-566/11; prílohy B 7 až B 17 k žalobe vo veci T-567/11), z ktorých podľa nej vyplýva, že pred vedľajším účastníkom konania aj iné podniky zdobili kusy stolového riadu aplikáciou jemných sústredných rýh na vonkajších povrchoch týchto kusov stolového riadu a že toto zdobenie nie je vôbec originálne, ale je postupom používaným v každom historickom období.
- 30 Žalobkyňa z toho vyvodzuje, že vedľajší účastník konania v skutočnosti nemá nijaké autorské právo k dielam uvádzaným na podporu svojich návrhov na vyhlásenie neplatnosti.
- 31 Okrem toho žalobkyňa vo svojich návrhoch na prerušenie konania z 3. decembra 2012 a 8. januára 2013 uviedla dva rozsudky francúzskych súdov z novembra a decembra 2012. V týchto rozsudkoch dva francúzske sudy, na ktoré sa obrátil vedľajší účastník konania so žalobou pre porušenie voči tretím osobám, týkajúcou sa tých istých diel, ako sú diela, ktorých sa domáha vedľajší účastník konania v prejednávanej veci, zastávali názor, že vedľajší účastník konania nemá autorské právo k týmto dielam.
- 32 Žalobkyňa z tohto vyvodila, že zaniká dôvod neplatnosti, ktorý voči nej uvádza vedľajší účastník konania pred ÚHVT, a že len čo uvedené vnútroštátne rozsudky nadobudnú právoplatnosť, je potrebné týmto žalobám vyhovieť a zrušiť napadnuté rozhodnutia.
- 33 ÚHVT a vedľajší účastník konania spochybňujú prípustnosť dokumentov, ktoré Všeobecnému súdu predložila žalobkyňa, a stanovisko žalobkyne.
- 34 Pokiaľ ide najprv o dokumenty, ktoré žalobkyňa predložila v prílohách B 7 až B 14 k žalobe vo veci T-566/11 a v prílohách B 7 až B 17 k žalobe vo veci T-567/11, treba uviesť, že sú novými prvkami, ktoré odvolací senát nemal k dispozícii.
- 35 Tieto dokumenty, ktoré boli po prvýkrát predložené až pred Všeobecným súdom, nemožno vziať do úvahy. Podanie žaloby na Všeobecný súd totiž smeruje k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT podľa článku 61 nariadenia č. 6/2002 v tom zmysle, že úlohou Všeobecného súdu nie je opätovne skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na nové predložené dokumenty. Vyššie uvedené dokumenty teda treba odmietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ich dôkaznú silu [rozsudky Všeobecného súdu z 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/ÚHVT – PepsiCo (Vyobrazenie okrúhleho predmetu na účely reklamy), T-9/07, Zb. s. II-981, bod 24, a z 13. novembra 2012, Antrax It/ÚHVT – THC (Radiátory ústredného kúrenia), T-83/11 a T-84/11, bod 28; pozri tiež analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 2009, Fiorucci/ÚHVT – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, Zb. s. II-1375, body 21 a 22 a tam citovanú judikatúru].
- 36 Pokiaľ ide ďalej o rozsudky francúzskych súdov predložené v prílohách k návrhom na prerušenie, treba uviesť, že aj tieto rozsudky sú novými dokumentmi, ktoré ÚHVT nemal k dispozícii. Okolnosť, že tieto rozsudky sú z neskoršieho obdobia než napadnuté rozhodnutia, na tomto konštatovaní nič nemení.

- 37 V tejto súvislosti možnosť prvýkrát sa odvolávať pred Všeobecným súdom na vnútroštátne rozsudky judikatúra uvedená v bode 35 vyššie nevylučuje, a to v prípadoch porušenia ustanovenia nariadenia č. 6/2002 a v prípadoch odkázania na vnútroštátnu judikatúru na podporu tohto žalobného dôvodu, neplatí to však, keď sa odvolaciemu senátu vytýka, že nezohľadnil skutkové okolnosti, ktoré boli predmetom určitého vnútroštátneho rozsudku [pozri analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. marca 2008, Sebirán/ÚHVT – El Coto De Rioja (Coto D’Arcis), T-332/04, neuverejnený v Zbierke, bod 56; zo 17. júna 2008, El Corte Inglés/ÚHVT – Abril Sanchez a Ricote Saugar (BOOMERANG ^{TV}), T-420/03, Zb. s. II-837, bod 37, a z 12. novembra 2008, Lego Juris/ÚHVT – Mega Brands (Červená kocka Lego), T-270/06, Zb. s. II-3117, body 23 až 25].
- 38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že hoci rozsudky francúzskych súdov predložené v prílohách k návrhom na prerušenie sú jasne neprípustné, pokiaľ ide o skutkové okolnosti, ktoré sa v nich uvádzajú a ktoré odvolací senát nemal k dispozícii, sú prípustné v rozsahu, v akom žalobkyňa odvolaciemu senátu vytýka, že porušil ustanovenie práva Európskej únie.
- 39 V prejednávacom prípade žalobkyňa predložila tieto rozsudky na podporu jediného tvrdenia, podľa ktorého, „keďže vnútroštátny súd zamietol existenciu akéhokoľvek práva duševného vlastníctva k výrobkom, ktoré používa [vedľajší účastník konania] ako základ svojich návrhov na vyhlásenie neplatnosti,... dôvod neplatnosti musí úplne zaniknúť,... keďže inak by vznikla nenapraviteľná škoda žalobkyni, ktorá by stratila svoje legitímne právo výlučnosti z dôvodu neexistujúceho skoršieho práva“.
- 40 Pokiaľ ide o toto tvrdenie, v každom prípade treba uviesť, že uvedené francúzske rozsudky, ako v podstate tvrdí vedľajší účastník konania, platia len medzi účastníkmi konania vo vnútroštátnych konaniach a v rámci sporov pre porušenie medzi nimi. Tieto rozsudky teda, aj keď nadobudnú právoplatnosť, nemajú nijaký deklaratórny význam platný *erga omnes*, pokiaľ ide o existenciu, resp. neexistenciu autorského práva vedľajšieho účastníka konania.
- 41 Na rozdiel od konečných správnych rozhodnutí prijatých v rámci systémov ochrany založených na podaní prihlášky a zápise práva duševného vlastníctva v správnom konaní, predmetné francúzske rozsudky nemôžu viesť súd Únie k rozhodnutiu o zániku predmetu žaloby a o zastavení konania [pozri, pokiaľ ide o prípady zastavenia konania nasledujúce po zrušení namietaného práva k ochrannej známke vyhlásenom konečným rozhodnutím príslušného úradu pre ochranné známky a platného *erga omnes*, uznesenie Súdu prvého stupňa z 26. júna 2008, Pfizer/ÚHVT – Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN), T-354/07 až T-356/07, neuverejnené v Zbierke, a uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2012, MIP Metro/ÚHVT – Jacinto (My Little Bear), T-183/11].
- 42 Jediné tvrdenie, ktoré žalobkyňa vyvodzuje z týchto rozsudkov, a teda jediný dôvod, pre ktorý tieto rozsudky predkladá, konkrétne že automaticky povedú k zrušeniu dôvodu návrhov na vyhlásenie neplatnosti vedľajšieho účastníka konania, je nesprávne.
- 43 Vzhľadom na to, že neexistuje nijaké iné tvrdenie žalobkyne vychádzajúce z týchto rozsudkov (pozri v tomto zmysle rozsudok Coto D’Arcis, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 57), a keďže Všeobecnému súdu neprináleží nahradiť žalobkyňu pri podávaní jej žaloby (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. novembra 1993, Koelman/Komisia, T-56/92, Zb. s. II-1267, bod 23, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, Zb. s. II-3601, body 94 a 97), uvedené rozsudky francúzskych súdov, neprípustné už z dôvodu skutkových okolností, ktoré obsahujú, nemôžu byť v zostávajúcej časti zohľadnené na účely preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí a z tohto dôvodu sa musia považovať za nerelevantné.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 28 ods. 1 písm. b) bodu iii) nariadenia č. 2245/2002, keďže vedľajší účastník konania nepredložil požadované informácie týkajúce sa chránených diel

- 44 Žalobkyňa tvrdí, že vedľajší účastník konania nepredložil požadované informácie týkajúce sa chránených diel. Vedľajší účastník konania predovšetkým nepreukázal dátum vytvorenia diel a neuviedol, ktorá fyzická osoba je ich skutočným autorom.
- 45 Podľa francúzskeho práva vzniká autorské právo samotným vytvorením diela, a to v okamihu tohto vytvorenia. Je dôležité poznať autorstvo diela a dátum jeho vytvorenia, aby sa určilo, či je toto dielo originál a či môže byť vzhľadom na to chránené, alebo naopak, či bolo vytvorené už skôr iným autorom. Rovnako je potrebné predložiť dôkaz o prevode autorského práva fyzickej osoby, ktorá dielo vytvorila, na vedľajšieho účastníka konania.
- 46 ÚHVT a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenie žalobkyne. Vedľajší účastník konania predložil potrebné a dostatočné informácie.
- 47 Z ustanovení článku 25 ods. 1 písm. f) v spojení s článkom 25 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 a článkom 28 ods. 1 písm. b) bodom iii) nariadenia č. 2245/2002 vyplýva po prvé, že dizajn Spoločenstva je vyhlásený za neplatný, ak predstavuje neoprávnené použitie diela chráneného podľa autorského práva členského štátu, po druhé, že tento návrh na vyhlásenie neplatnosti môže podať len majiteľ autorského práva, a po tretie, že tento návrh musí obsahovať vyobrazenie chráneného diela, o ktoré sa opiera, a podrobné údaje o ňom, ako aj dôkazy preukazujúce, že osoba podávajúca návrh na vyhlásenie neplatnosti je majiteľom autorského práva.
- 48 Pokiaľ ide najprv o otázku, či návrhy na vyhlásenie neplatnosti, ktoré podal vedľajší účastník konania na ÚHVT, obsahovali vyobrazenie chránených diel, o ktoré sa tieto návrhy opierajú, a podrobné údaje o nich, odvolací senát správne rozhodol, že vedľajší účastník konania viac ako dostatočne splnil požiadavky, ktoré v tejto súvislosti vyžaduje článok 28 ods. 1 písm. b) bod iii) nariadenia č. 2245/2002.
- 49 Vedľajší účastník konania totiž vo svojich návrhoch na vyhlásenie neplatnosti z 30. septembra 2008 presne identifikoval diela uvádzané na podporu uvedených návrhov fotografiami týchto diel pripojenými k uvedeným návrhom, ako aj predloženými slovnými opismi. Tieto opisy sa týkali jednak šálky bielej farby, z vonkajšej strany jemne ryhovanej a z vnútornej strany hladkej, a jej podšálky bielej farby so širokým ryhovaným okrajom jemne stúpajúcim ku kraju a malou hladkou plochou časťou, jednak hlbokého taniera s veľmi širokým, vodorovným a jemne ryhovaným okrajom s úzkym spevnením v strede taniera, ktoré je hladké a v tvare misky, pričom táto priehlbina tvorí tiež podstavu taniera.
- 50 Pokiaľ ide ďalej o kritiku žalobkyne, podľa ktorej mal vedľajší účastník konania predložiť dátumy vytvorenia diel, totožnosť fyzickej osoby, ktorá dielo vytvorila, a dôkaz o prevode jej práv na vedľajšieho účastníka konania, treba ju zamietnuť z týchto dôvodov.
- 51 Článok 25 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 a článok 28 ods. 1 písm. b) bod iii) nariadenia č. 2245/2002 vyžadujú, aby osoba podávajúca návrh na vyhlásenie neplatnosti dizajnu Spoločenstva na základe autorského práva chráneného podľa právnej úpravy členského štátu bola majiteľom tohto autorského práva a aby predložila na ÚHVT dôkazy preukazujúce túto skutočnosť.
- 52 Otázka, či osoba podávajúca návrh na vyhlásenie neplatnosti je majiteľom autorského práva v zmysle tohto ustanovenia, ako ani otázka preukazovania tohto práva pred ÚHVT nemôžu nezohľadňovať právo členského štátu, v prejednávanej veci francúzske právo, uvádzané na podporu návrhu na vyhlásenie neplatnosti. Uplatniteľné právo členského štátu sa totiž uplatní najmä na definovanie

postupov nadobudnutia a dokazovania autorského práva k dielu uvádzanému na podporu návrhu na vyhlásenie neplatnosti [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Všeobecného súdu z 18. januára 2012, Tilda Riceland Private/ÚHVT – Siam Grains (BASmALI), T-304/09, bod 22].

- 53 Zo spisu však vyplýva, že podľa francúzskeho práva je majiteľom autorského práva, ak sa nepreukáže opak, osoba, pod ktorej menom sa dielo sprístupňuje.
- 54 Ako totiž tvrdia ÚHVT a vedľajší účastník konania, hoci francúzske právo stanovuje, že „autor výsledku duševnej činnosti má k tomuto výsledku výhradné nehmotné vlastnícke právo, ktorého sa možno dovoľávať voči všetkým, už v dôsledku jeho samotného vytvorenia“ [článok L. 111-1 francúzskeho Zákonníka o duševnom vlastníctve (ďalej len „ZDV“)] a že „dielo sa považuje za vytvorené bez ohľadu na jeho sprístupnenie už samotnou realizáciou koncepcie autora, hoci aj nedokončenou“ (článok L. 111-2 ZDV), uvádza tiež, že „za autora sa považuje, ak sa nepreukáže opak, osoba alebo osoby, pod ktorých menom sa dielo sprístupňuje“ (článok L. 113-1 ZDV), a že „kolektívne dielo je, ak sa nepreukáže opak, vlastníctvom fyzickej alebo právnickej osoby, pod ktorej menom bolo sprístupnené[, pričom t]áto osoba [má] autorské práva“ (článok L. 113-5 ZDV).
- 55 Vedľajší účastník konania spresňuje, že podľa francúzskej judikatúry patria autorské práva v prípade, že si ich nenárokuje fyzická osoba, ktorá je autorom diela, právnickej osobe, ktorá ho pod svojím menom využíva na obchodné účely.
- 56 Hoci je teda pravda, že odvolací senát v napadnutých rozhodnutiach nesprávne uviedol, že autorské právo vzniklo pri vytvorení „a/alebo sprístupnení“ diela, pretože z ustanovení ZDV vyplýva, že toto právo vzniká už samotným vytvorením diela, táto okolnosť nemá žiadny dosah. V predmetnom prípade je jedinou relevantnou otázkou práve otázka identifikácie majiteľa autorského práva, ktorým je v prípade, že fyzická osoba, ktorá dielo vytvorila, si právo nenárokuje, fyzická alebo právnická osoba, pod ktorej menom bolo toto dielo sprístupnené.
- 57 Žalobkyňa teda neoprávnene vytýka ÚHVT, že nevyžadoval informácie týkajúce sa vytvorenia diel, akými sú dátum vytvorenia a identita pôvodcu, a informácie týkajúce sa prevodu autorských práv na vedľajšieho účastníka konania, a takisto neoprávnene vytýka odvolaciemu senátu, že nevyhovel jej odvolaniu vzhľadom na neexistenciu takýchto prvkov.
- 58 Treba mimochodom dodať, že žalobkyňa napokon nespochybňuje, že dátum, keď vedľajší účastník konania sprístupnil diela uvádzané na podporu návrhov na vyhlásenie neplatnosti, možno určiť z dokumentov predložených týmto účastníkom konania na ÚHVT.
- 59 Tento dôvod treba teda zamietnuť v rozsahu, v akom sa zakladá na údajnom nedostatku informácií poskytnutých vedľajším účastníkom konania na ÚHVT, pokiaľ ide o chránené diela, a najmä na neexistencii dôkazu o dátumoch vytvorenia diel, identite fyzickej osoby pôvodcovi a prevodu práv tejto osoby na vedľajšieho účastníka konania.
- 60 Pokiaľ ide o tvrdenia uvádzané v ďalšej časti tohto prvého žalobného dôvodu, podľa ktorých vedľajší účastník konania nemá nijaké autorské právo, pretože zdobenie kusov stolového riadu aplikáciou jemných sústredných rýh na ich vonkajších povrchoch vykonávali iné podniky v odvetví skôr ako vedľajší účastník konania, a podľa ktorých toto zdobenie nie je vôbec originálne, ale je postupom používaným v každom historickom období, treba uviesť, že tieto tvrdenia sú, ak nie nové, tak aspoň v plnom rozsahu založené na dôkazoch predložených v štádiu konania na Všeobecnom súde, a teda už boli zamietnuté ako neprípustné.
- 61 Na ÚHVT teda žalobkyňa netvrdila, že iné podniky z odvetvia stolového riadu, než je vedľajší účastník konania, sprístupnili diela uvádzané na podporu návrhov na vyhlásenie neplatnosti skôr ako vedľajší účastník konania. Žalobkyňa napokon sama pripustila vo svojich písomnostiach, že sa na takéto prvky odvolávala len na Všeobecnom súde.

- 62 Pokiaľ ide o to, že ryhované zdobenie kusa stolového riadu nie je originálne, žalobkyňa vôbec nespochybňuje posúdenie odvolacieho senátu, podľa ktorého, hoci bola táto neexistencia originality namietaná v štádiu konania pred zrušovacím oddelením, v tom čase nebol predložený nijaký dôkaz na podporu tohto tvrdenia.
- 63 Z judikatúry však vyplýva, že vzhľadom na znenie článku 61 nariadenia č. 6/2002 sa musí preskúmanie zákonnosti Všeobecným súdom, pokiaľ ide o rozhodnutie odvolacieho senátu, vykonať len vo vzťahu k právnym otázkam, ktoré boli vznesené v konaní pred odvolacím senátom. Preto nie je úlohou Všeobecného súdu preskúmavať nové dôvody predložené v konaní pred ním alebo opätovne preskúmavať skutkové okolnosti prípadu so zreteľom na dôkazy, ktoré sú prvýkrát predložené až jemu. Preskúmanie týchto dôvodov a pripustenie týchto dôkazov by totiž bolo v rozpore s článkom 135 ods. 4 rokovacieho poriadku, podľa ktorého účastníci konania nemôžu prostredníctvom svojich vyjadrení účastníkov konania meniť predmet konania pred odvolacím senátom (pozri analogicky rozsudok ELIO FIORUCCI, už citovaný v bode 35 vyššie, body 21 a 22 a tam citovanú judikatúru).
- 64 Z úvah uvedených v bodoch 60 až 63 vyššie vyplýva, že tvrdenia žalobkyne o predchádzajúcom sprístupnení diela inými podnikmi z odvetvia stolového riadu, ako aj neexistencia originality zdobenja z dôvodu, že sa vykonávalo v každom historickom období, musia byť zamietnuté, ak nie ako neprípustné, pretože sú to nové žalobné dôvody, tak aspoň ako nedôvodné, keďže sú v plnom rozsahu založené na neprípustných dôkazoch.
- 65 Tento žalobný dôvod a tvrdenia uvedené v rámci jeho rozvinutia je teda potrebné zamietnuť.
- O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002 z dôvodu, že odvolací senát zastával nesprávny názor, že napadnuté dizajny zahŕňajú nepovolené používanie diela vedľajšieho účastníka konania*
- 66 Žalobkyňa odvolaciemu senátu vytýka, že zastával názor, že dielom, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník konania, nie je šálka, podšálka a hlboký tanier, ale dekoratívne ozdobné ryhy nachádzajúce sa na plochách týchto kusov stolového riadu. Žalobkyňa tvrdí, že na posúdenie otázky existencie diela vedľajšieho účastníka konania v napadnutých dizajnoch žalobkyne, a teda zásahu do autorského práva, ktoré uplatňuje vedľajší účastník konania, mali byť zohľadnené iné charakteristiky, než sú tieto sústredné ryhy.
- 67 Na základe posúdenia rôznych prvkov kusov stolového riadu žalobkyne a vedľajšieho účastníka konania je možné odhaliť mnohé rozdiely, ktoré týmto kusom stolového riadu priznávajú odlišné charakteristiky, ktoré môžu vyvolať celkom odlišný celkový dojem. Tieto rozdiely neumožňujú tvrdiť, že by sa chránené dielo používalo v napadnutých dizajnoch.
- 68 Z predložených záberov totiž jasne vyplýva, že šálky, podšálky a hlboké taniere účastníkov konania nemajú okrem rýh nijaký spoločný prvok.
- 69 Šálka vedľajšieho účastníka konania má zaoblené tvary a zvláštne ucho, ktoré sa v ničom nepodobajú na kužeľovité tvary šálky žalobkyne. Podšálka žalobkyne má relatívne väčší hladký stredný obrys než podšálka vedľajšieho účastníka konania a plochejší okraj, keďže naklonený je len vonkajší okraj. Pri pohľade zvonka je priehlbina hlbokého taniera žalobkyne úplne hladká, okrem zárezu niekoľko milimetrov od podstavy. Táto priehlbina je zaoblenejšia než priehlbina hlbokého taniera vedľajšieho účastníka konania a nemá okraj alebo stupňovité navýšenie. Okraje tanierov sa líšia, pokiaľ ide o ich naklonenie a otvorenie, pričom tanier žalobkyne je zaoblenejší než tanier vedľajšieho účastníka konania, ktorý má priamejšie naklonenie. Okrem toho sú ryhy v prípade napadnutých dizajnov širšie a výraznejšie.

- 70 Vzhľadom na to, že v oblasti stolového riadu je voľnosť pôvodcu obmedzená, je nemožné, aby sa napadnuté dizajny považovali za dizajny obsahujúce použitie diel uplatňovaných vedľajším účastníkom konania.
- 71 Žalobkyňa dodáva, že aj keby platilo, že dielo, ktorého ochrany sa vedľajší účastník konania domáha, pozostáva z ozdobných rýh nachádzajúcich sa na plochách jej kusov stolového riadu, aj tak by bolo potrebné položiť si otázku, ktorá je originálna časť predmetného diela.
- 72 ÚHVT a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenie žalobkyne.
- 73 Je potrebné pripomenúť, že dôvod neplatnosti, ktorý v prejednávacom prípade uvádza vedľajší účastník konania, nie je založený na nedostatku osobitého charakteru napadnutých dizajnov v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002, ale na neoprávnenom použití diela chráneného právnou úpravou členského štátu v oblasti autorského práva v týchto dizajnoch.
- 74 Z toho vyplýva, že jedinou otázkou, ktorá vznikla pred ÚHVT, bola otázka, či vedľajší účastník konania bol majiteľom autorského práva podľa francúzskeho práva a či toto autorské právo bolo predmetom nepovoleného použitia v napadnutých dizajnoch.
- 75 V bodoch 48 až 59 vyššie sa už konštatovalo, že vedľajší účastník konania splnil požiadavky článku 28 ods. 1 písm. b) bodu iii) nariadenia č. 2245/2002, aby bolo v návrhu na vyhlásenie neplatnosti uvedené vyobrazenie diela chráneného autorským právom, o ktoré sa tento návrh opiera, a podrobné údaje o ňom.
- 76 Pokiaľ ide o tvrdenia, podľa ktorých vedľajší účastník konania nemá nijaké autorské právo, pretože zdobenie kusov riadu aplikáciou jemných sústredných rýh na ich vonkajších povrchoch vykonávali v danom odvetví iné podniky pred vedľajším účastníkom konania, a podľa ktorých toto zdobenie nie je vôbec originálne, ale ide o postup používaný v každom historickom období, v bodoch 60 až 64 vyššie sa už konštatovalo, že tieto tvrdenia, ak nie sú neprípustné ako nové tvrdenia, sú aspoň nedôvodné, keďže sú v plnom rozsahu založené na neprípustných dôkazoch.
- 77 Tvrdenie rozvinuté v tomto žalobnom dôvode, podľa ktorého sa odvolací senát nemal obmedziť na zdobenie časti riadu, ale mal zohľadniť jeho tvar, je potrebné zamietnuť z týchto dôvodov.
- 78 Platí, že dielo, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník konania pred ÚHVT na účely návrhov na vyhlásenie neplatnosti napadnutých dizajnov, sa neobmedzuje len na samotné zdobenie kusov riadu, ale vzťahuje sa na iné aspekty uvedených častí, najmä na ich tvary. V každom prípade vedľajší účastník konania zdobenie samo osebe jasne uplatňoval pred ÚHVT ako materiálne vyjadrenie tvorivého úsilia chráneného na základe autorského práva. Vedľajší účastník konania tak uviedol, že originalita stolového riadu jeho kolekcie „Hémisphère“ spočíva osobitne v jej povrchových ryhách a v ich striedaní sa s hladkými časťami, pričom táto úprava je podľa neho znakom originality a odráža tvorivosť autora.
- 79 Ako však vyplýva z francúzskej judikatúry uvedenej v spise a citovanej odvolacím senátom, vo francúzskom práve môže kus stolového riadu jednak svojím tvarom, ako aj svojím zdobením predstavovať dielo chránené autorským právom, ak je jeden alebo druhý z týchto aspektov výsledkom tvorivej činnosti a má originálny charakter osvedčujúci osobnosť autora.
- 80 Vzhľadom na to odvolaciemu senátu v zásade nič nezakazovalo, aby ako dielo, o ktorého neoprávnené použitie išlo, použil zdobenie kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania. Odvolací senát tým tak zaiste svoje posúdenie obmedzil na určitý aspekt kusov stolového riadu účastníkov konania. Medzi oboma stranami sporu sa však len vedľajší účastník konania mohol prípadne sťažovať na tento prístup odvolacieho senátu, ktorý sa nezaoberal niektorými jeho požiadavkami v zmysle autorského práva, ale tento vedľajší účastník konania to neurobil.

- 81 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že obmedzenie analýzy odvolacieho senátu na zdobenie kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania v prejednávacom prípade nie je takej povahy, že by malo za následok nezákonnosť napadnutých rozhodnutí.
- 82 Z toho vyplýva, že všetky tvrdenia, ktorými žalobkyňa zdôrazňuje odlišnosti tvarov napadnutých dizajnov a kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania, sú irelevantné.
- 83 Jedinou relevantnou úvahou na posúdenie zákonnosti napadnutých rozhodnutí je úvaha po prvé, ako k tomu dospel odvolací senát, či je ryhované zdobenie kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania výsledkom duševnej činnosti, a po druhé, či je toto dielo reprodukované v napadnutých dizajnoch, čo má teda za následok neoprávnené použitie autorského práva vedľajšieho účastníka konania.
- 84 Pokiaľ ide o prvý aspekt, odvolací senát vykonal nasledujúce posúdenie.
- 85 Dospel k záveru, že dielo spočíva v zdobení kusov stolového riadu, a to použitím motívu jemných, paralelných, sústredných, rovnako hustých, neprerušených rýh na všetkých vonkajších častiach šálky a na takmer celej vnútornej ploche podšálky a hlbokého taniera okrem stredového kruhu.
- 86 Podľa názoru odvolacieho senátu toto osobitné zdobenie kusov stolového riadu umožňuje rozlišovať tieto kusy a dáva im dostatočne originálny charakter, takže to odôvodňuje ich právnu ochranu podľa francúzskeho práva. V dôsledku toho výskyt predmetných jemných rýh patrí medzi kritériá stanovené francúzskym právom.
- 87 Odvolací senát uviedol, že žalobkyňa pred ním v žiadnom okamihu explicitne nevyjadrila dôvody, pre ktoré by zdobenie kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania neodôvodňovalo ochranu autorského práva. Odvolací senát uviedol, že neexistencia umeleckého charakteru, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, nie je relevantným kritériom. Konštatoval, že žalobkyňa tiež uviedla neexistenciu originality kusa stolového riadu pokrytého ryhami, ale nepredložila žiadny dôkaz na podporu tohto argumentu, a ďalej, že žalobkyňa znovu, ale neoprávnene spochybnila, či si dielo vedľajšieho účastníka konania zaslúži ochranu podľa francúzskeho práva, a to z dôvodu, že jedálenská súprava je priemyselným výrobkom.
- 88 Odvolací senát dospel k záveru, že v konečnom dôsledku povrchová úprava kusov stolového riadu, na ktorú sa odvoláva vedľajší účastník konania, tak ako sa javí, patrí „napriek (alebo z dôvodu) svojej jednoduchosti formy“ do kategórie duševných výtvorov spôsobilých odrážať osobnosť svojho autora a že je z tohto dôvodu chránená francúzskou právnou úpravou v oblasti autorského práva.
- 89 Treba konštatovať, že žalobkyni sa nepodarilo spochybniť tieto posúdenia.
- 90 Žalobkyňa totiž na Všeobecnom súde nespochybňuje konštatovania odvolacieho senátu, ktoré sú napokon správne, pokiaľ ide o irelevantnosť umeleckého posúdenia diela a uplatniteľnosť autorského práva na priemyselné výrobky. Pokiaľ ide o údajný nedostatok originality, už bolo konštatované, že všetky dôkazy predložené žalobkyňou na Všeobecnom súde v tejto súvislosti sú neprípustné.
- 91 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že by odvolací senát neprávom dospel k záveru, že zdobenie kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania predstavuje chránené dielo v zmysle autorského práva.
- 92 Pokiaľ ide o druhý aspekt, týkajúci sa používania diela vedľajším účastníkom konania v napadnutých dizajnoch, odvolací senát konštatoval nasledujúce zistenia.

- 93 Odvolací senát konštatoval v prvom rade, že v napadnutých dizajnoch sa vyskytuje chránené dielo, v predmetnom prípade ten istý dizajn rýh, a v druhom rade to, že tieto ryhy sa nachádzali presne v tých istých častiach kusov stolového riadu. Odvolací senát uviedol, že práve v súhrne týchto dvoch charakteristík sa prejavil kreatívny obsah skoršieho diela, „ktoré bolo zreprodukované – alebo ‚používané‘ – bez povolenia“ v napadnutých dizajnoch.
- 94 Žalobkyňa po tom, ako pripustila, že spoločným prvkom predmetných kusov stolového riadu boli práve ryhy, uviedla v konaní na Všeobecnom súde len tvrdenie, že ryhy boli „širšie a výraznejšie“ v napadnutých dizajnoch. Žalobkyňa odkázala v tomto kontexte na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Súdneho dvora z 20. októbra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, Zb. s. I-10153), a na údajné obmedzenie stupňa slobody pôvodcu.
- 95 Tieto argumenty žalobkyne však nepostačujú na preukázanie chyby odvolacieho senátu.
- 96 V prvom rade treba uviesť, že žalobkyňa sa neoprávnene odvoláva na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, už citovaný v bode 94 vyššie, a na údajné obmedzenie stupňa slobody pôvodcu.
- 97 Dôvod neplatnosti uvádzaný v predmetnom prípade je totiž dôvod založený na článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002, a nie ako vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, už citovaný v bode 94 vyššie, dôvod založený na článku 25 ods. 1 písm. d) toho istého nariadenia.
- 98 Výsledok tohto sporu teda vôbec nemusí byť určený na základe celkového porovnania medzi dvomi dizajnmi, v rámci ktorého môže obmedzenie stupňa slobody pôvodcu vyplývajúce z technických alebo právnych obmedzení, navyše v predmetnom prípade nepreukázaných, spôsobiť, že informovaný používateľ bude pozornejší, pokiaľ ide o detaily, a uľahčiť rozpoznanie individuálnej povahy sporného dizajnu (pozri v tejto súvislosti rozsudok Radiátory ústredného kúrenia, už citovaný v bode 35 vyššie, body 43 až 45 a tam citovanú judikatúru).
- 99 Výsledok tohto sporu závisí výlučne od toho, či sporný dizajn zahŕňa „nepovolené používanie“ diela chráneného právnou úpravou v oblasti autorského práva dotknutého členského štátu.
- 100 Odvolací senát teda oprávnene dospel k záveru, že na účely posúdenia dôvodu neplatnosti nie je potrebné porovnať kolidujúce dizajny ako celok, ale výlučne určiť, či dielo chránené autorským právom bolo používané v neskorších dizajnoch, teda určiť, či prítomnosť tohto diela bolo možné konštatovať v týchto dizajnoch, čoho dôsledkom v tomto kontexte je, že rozdiely uvádzané žalobkyňou, ako forma šálky alebo dizajn jej ucha či tvar misky na hlbokom tanieri, sú irelevantné.
- 101 V druhom rade, a ako správne uviedol odvolací senát, je nepopierateľné, že zdobenie napadnutých dizajnov sa vo veľkej miere podobá zdobeniu kusov stolového riadu vedľajšieho účastníka konania, a to pokiaľ ide o zhodu pokrytých plôch, ako aj sústrednosť, pravidelnosť a jemnosť rýh. Väčšia hrúbka a výraznejší charakter rýh, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, nepostačuje na odstránenie tejto podoby.
- 102 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že žalobkyňa v konaní na Všeobecnom súde nepreukázala, že by sa odvolací senát dopustil nesprávneho posúdenia, keď na základe prvkov, ktoré mal k dispozícii, dospel k záveru, že zdobenie kusov stolového riadu, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník konania na podporu svojich návrhov na vyhlásenie neplatnosti, je chránené francúzskou právnou úpravou autorského práva a že toto zdobenie bolo predmetom nepovoleného používania v napadnutých dizajnoch.
- 103 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

¹⁰⁴ Keďže žalobkyňa nemala úspech v žiadnom zo svojich žalobných dôvodov, tieto žaloby musia byť zamietnuté.

O trovách

¹⁰⁵ Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

¹⁰⁶ Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania v súlade s ich návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Veci T-566/11 a T-567/11 boli spojené na účely vyhlásenia rozsudku.**
- 2. Žaloby sa zamietajú.**
- 3. Viejo Valle, SA, znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) a Établissements Coquet.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. októbra 2013.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Návrhy účastníkov konania	7
Právny stav	7
O prípustnosti a relevantnosti niektorých dokumentov predložených v prílohách k žalobám a návrhom na prerušenie konania	8
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 28 ods. 1 písm. b) bodu iii) nariadenia č. 2245/2002, keďže vedľajší účastník konania nepredložil požadované informácie týkajúce sa chránených diel	10
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 25 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 6/2002 z dôvodu, že odvolací senát zastával nesprávny názor, že napadnuté dizajny zahŕňajú nepovolené používanie diela vedľajšieho účastníka konania	12
O trovách	16